

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB17 : 1850

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB17 : 1850", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Anne Mette Hansen; Johnny Kondrup, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2006 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb17-txt-shoot-n16.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB17:16

#

Om mig selv.

Forunderlige Collision, som mit offentlige Liv indeholder.

Efter hvilken Maalestok jeg var alt hvad der den Gang havde Anseelse i Literaturen overlegen, det vidste jeg godt. I hvilken Grad jeg hemmelig var misundt af Matadorerne i Literaturen, det vidste jeg ogsaa – men de vovede ikke at sige eet Ord. – Saaledes havde jeg naaet et Hvilepunkt; Positionen afgjort seirrig taget ved *Enten – Eller*, og bevaret uforandret.

Da kom hiin lille Artikel af P. L. Møller. Havde jeg nu blot tænkt paa mig selv, havde jeg tiet; thi for min Skyld var der sandeligen Intet som var Umagen værd at tage fat, hvad jeg ogsaa sagde Gjødवाद. Men, (hvad jeg ogsaa sagde Gjødवाद og hvad der ogsaa staaer i selve min Artikel) jeg syntes jeg burde gjøre Noget for Forholdene, for om muligt at standse den Pøbel-Opstand, under hvilken de Fornemme i Literaturen havde lidt lumpen Uret.

Saa kaster jeg mig mod Pøbelen. Oprigtigt talt, jeg tænkte blandt andet, at hvor forbittret end den fornemme Misundelse var paa mig, dette Skridt vilde den lade vederfares Ret, ja maaskee lade sig formilde af til at ville forstaae min hele Stræben.

Men nei, just den fornemme Misundelse er det, der blev min Collision. Den udsprede den Opinion, at jeg var gal, at jeg vilde gjøre – Det, som alle, hver især 100 Gange havde sagt, burde gjøres.

Og nu holder jeg ud paa 4de Aar. Kjendt af ethvert Tjeneste-Msk, enhver Sjouer, ethvert Barn, der i Forbigaaende ved sit Blik erindrer mig om Forhaanelsen; mit Navn bruges som Skjeldsord, der raabes efter mig – om mig og min Forfatter-Virksomhed tales der saa godt som aldrig paa Prent, min Priis noteres ikke, medens Mishandlingen daglig fortsættes.

Saa tænker den fornemme Misundelse som saa: see saa, nu tør vi nok tillade os mod ham, hvad vi saa gjerne vilde i sin Tid. Ved Pøbelagtighedens Mishandling mener den fornemme Misundelse, at jeg er saaledes svækket i Folks Omdømme, at nu fE Martensen nok tør slaae stort paa i et Forord.

Og see nu min Broder Peter – ogsaa han benytter det heldige Øieblik til en piattet Anerkjendelse, i hvilken

[a] medens paa den anden Side hans Udgydelse dog vel ogsaa var foranlediget af en kjerlig og »hjertelig« Bekymring for, at den seneste

naturaligviis den Mellembestemmelse er indeholdt, at jeg vel nu er saaledes mishandlet, at man tør byde den Priis – og næsten opnaae selv at ansees for ædel og høimodig,^[a]

Vending i den theologiske Literatur skulde stille mig for høit.

Dog vi vilde see. Xstdommen er i ethvert Fald blevet belyst efter en virkelig Maalestok.

Biskop Mynster er, som altid, den eneste Figur her paa Berget, som han fra Begyndelsen var den Eneste, jeg har reflecteret paa. Han har været dog lidt opmærksom paa Sagens Vending. Han sagde engang til mig for et Par Aar siden: »men det kommer egl. til at gaae ud over Andre, end dem, De nærmest slaaer paa.« Ja ganske rigtigt – men hvad om nu disse ved deres forræderske Taushed ere Medskyldige. Imidlertid er der i det Mynsterske rigtigt opfattet et Point. Hvorvidt ogsaa han i en jævn christelig Misundelse kunde have ønsket mig saadan en lille Smule knækket – det afgjør jeg ikke. Da jeg kastede mig mod Pøbelen, har han dog maaskee tænkt, at jeg kunde have godt deraf. Han har saa tillige tænkt, at det ikke vilde blive videre end at jeg fik et lille Knæk. Men hvad skeer, nu kommer mine Consequentser: at jeg maa fremstille Xstd. efter dens strengere Maalestok. See, det er fatalt for alle Dem, der beqvemt havde indrettet sig i en priisbillig og fordeelagtig Redaktion af Xstd. Og det var vel egl. det, Biskop Mynster meente.